

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 44

Utgitt 9 november.

1908

Kongelig resolution

7 novbr.

av 7 november.

Der fastsettes følgende regler om forvaringen av farlige sindssyke:

Kapitel 1.

Om farlighetserklæringer og behandling av sindssyke, mot hvem saadanne utstedes.

§ 1. Har en sindssyk forøvet drap eller ildspaasettelse eller dermed i straffeloven likestillet almenfarlig handling eller voldshandling av alvorlig natur rettet mot nogens person eller foretat utugtshandlinger av de i straffelovens §§ 191, 192, 195, 196 eller 212, næst sidste led omhandlede eller gjentakende forøvet grovere eiendomsindgrep, — blir sagkyndig erklæring at indhente om, hvorvidt han er at anse som farlig for den offentlige sikkerhet. Det samme gjelder ogsaa, naar han har forsøkt eller truet med at foreta nogen av de ovennævnte handlinger eller vist en adfærd, der gir grund til at frygte for en saadan optræden fra hans side.

I tilfælde hvor en sindssyks uopholdelige indlæggelse i sindssykeasyl ansees nødvendig kan den ovennævnte erklæring senere erhverves fra asyls bestyrer.

§ 2. Erklæringen indhentes av politiet paa det sted hvor den sindssyke opholder sig straks dette gjennom anmeldelse eller paa anden maate er kommet til kundskap om vedkommende handling, forsøk, trusel eller faretruende adfærd. Politiet har samtidig foreløbig at træffe de fornødne skritt til forebyggelse av de i § 1 nævnte handlinger.

§ 3. Som sagkyndige med hensyn til de i § 1 nævnte farlighetserklæringer ansees:

1. Direktører (bestyrere) og paa længere tid end 1 aar ansatte, underordnede læger ved sindssykeasyl.

7 novbr. 2. Amtslæger.

3. Av Justis- og Politidepartementet ansatte politi- og fængselslæger samt
4. andre læger, som av nævnte departement maatte være beskikket som faste retsmedicinske sagkyndige i psykiatriske spørsmaal.

§ 4. Farlighetserklæringens konklusion skal ha saadan lydelse:

»Jeg N. N. (stilling og navn) anser den sindssyke N. N. (fuldt navn) som farlig for den offentlige sikkerhet.

Sted, datum og navn.«

Erklæringen tilstilles den politimyndighet, der har rekviert samme. Denne myndighet har at tilstille Justisdepartementet og politiet paa den sindssykes hjemsted gjenpart av erklæringen.

§ 5. Farlighetserklæringen er gyldig, indtil den ifølge nedenstaaende regler er ophævet.

Spørsmålet om saadan ophævelse blir av politiet paa den sindssykes hjemsted at forelægge en av de i § 3 nævnte sagkyndige til avgjørelse saa snart omstændigheter er kommet til dettes kundskap, som sandsynliggjør, at der er indtraadt forandringer hos den syke, der gjør, at han ikke lenger bør ansees som farlig.

Uttalelse om hvorvidt saa er tilfældet blir av hjemstedets politi hvert aar at indhente hos den læge, som har tilsyn med vedkommende.

§ 6. Ethvert steds politi fører fortegnelse over de som farlig ansete sindssyke, der i henhold til § 11 er anbragt eller anvist opholdssted inden distriktet, eller som der er hjemme hørende. I fortegnelsen anføres farlighetserklæringens datum, utstederens navn, de skridt der er truffet til sikrelse av vedkommendes person, herunder særlig hvor og paa hvilken maate han er anbragt samt hvilken læge der har tilsyn med ham.

§ 7. Til indtagelse i Polititidenden blir dennes redaktion av politiet paa den sindssykes hjemsted at underrette om de som farlig ansete sindssykes anbringelse, likesom ogsaa om det fornødne med hensyn til deres personalia (signalement m. v.).

Ophæves farlighetserklæringen, gives lignende underretning.

§ 8. Undviker en farlig sindssyk, har politiet at eftersøke ham og efter paagripelsen at sørge for hans foreløbige betryggende anbringelse.

§ 9. Hvis politiet ikke har fundet med hjemmel af sindssykelovens § 10 at burde begjære den farlige sindssyke optat i sindssykeasyl, eller dersom dette ikke har kunnet motta eller beholde ham, skal politiet om fornødent holde ham i forvaring,

indtil spørgsmaalet om hans videre behandling har fundet sin av- 7 novbr. gjørelse.

Politiet paa den sindssykes hjemsted har i saadant øiemed uopholdelig at forelægge saken for Justisdepartementet.

§ 10. Justisdepartementet træffer derefter bestemmelse om, hvorvidt den farlige sindssyke skal interneres i kriminalasyl eller stilles under politiopsigt.

§ 11. Besluttet politiopsigt, meddeles dette politiet paa den sindssykes opholdssted og paa hans hjemsted, og det er sidstnævnte myndighed, der har at anordne politiopsigten enten ved

- a) at anbringe den sindssyke i betryggende forpleining udenfor asyl eller ved
- b) at anvise ham et bestemt opholdssted med eller uden pligt til efter nærmere bestemmelse at fremstille sig for politiet.

§ 12. Hvor politiopsigt er anordnet, paahviler ansvaret for den sindssykes nærværelse paa vedkommende sted dettes politi, der i tilfælde av hans undvikelse uopholdelig har at underrette hjemstedets politi, som skal træffe de fornødne foranstaltninger til den sindssykes anholdelse og den truedes beskyttelse. Opholdsstedets politi har dog at træffe de foreløbige skridt i saa henseende.

§ 13. Agtes en sindssyk utskrevet av sindssykeasyl, men bestyreren finder, at der kan reises spørgsmaal om utstedelse av farlighedserklæring, paaligger det ham i betimelig tid at anmelde forholdet til politiet paa den sindssykes hjemsted.

Blir nogen i tvangsarbeidsanstalt eller fængsel hensittende person erklært sindssyk, og bestyreren finder grund til at anta, at han er farlig, skal han straks gjøre anmeldelse til hjemstedets politi.

Lignende anmeldelsespligt paahviler ogsaa læger overfor sindssyke med hvem de har tilsyn, samt militære befalingsmænd med hensyn til deres militære underordnede under tjenesten.

Kapitel 2.

Om andre sindssyke, der forstyrrer den offentlige orden og sikkerhet.

§ 14. Har en sindssyk paa hvem foranstaaende regler ikke kommer til anvendelse forstyrrer den offentlige orden og sikkerhet ved for ikke-sindssyke straffbare handlinger, der er egnet til at vække forargelse eller forulemper enkelte personer, har politiet at henvende sig til den sindssykes verge eller den, som har at iagttå hans tarv, om at træffe betryggende forholdsregler. Efterkommes ikke dette, har politiet selv at træffe foranstaltninger i saa henseende, om fornødent ved at begjære den sindssyke indlagt i sindssykeasyl eller, dersom asylet ikke kan motta ham, anbringe ham i betryggende privat forpleining.

7 novbr. § 15. Saasnart det i § 14 omhandlede af politiet er foretaget ophører politiets direkte befatning med den sindssyke. Dog skal politiet holde sig underrettet om forpleiningen og i tilfælde av, at denne ikke lenger findes betryggende, skride ind overensstemmende med § 14.

§ 16. Skal en i § 14 omhandlet sindssyk utskrives av sindssykeasyl, har asyllægen at underrette politiet, saafremt han antar, at betryggelsesforanstaltninger fremdeles er nødvendig av hensyn til den offentlige sikkerhet og orden.

7 novbr.

Kongelig resolution

av 7 november.

I henhold til § 11 jfr. § 4 i lov om sundhetskommisioner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbation paa den av herredsstyret for Hammer herred i søndre Bergenhus amt under 8 september 1908 fattede beslutning om forskrifter til forebyggelse av ondartede smitsomme sygdommes utbredelse, saalydende:

§ 1. Ved optræden av sygdomstilfælde, som der kan være grund til at tro er av ondartet smitsom beskaffenhet, skal den husbonde eller husfar, som har at gjøre anmeldelse derom overensstemmende med § 14 i lov om sundhetskommisioner m. v. av 16 mai 1860, tillike straks dra omsorg for betryggende avsondring, saavidt som omstændighetene tillater.

Avsondringen maa omfatte ikke alene den syke selv, men ogsaa den eller dem, der pleier den syke, samt sengklær, gangklær og andre bruksgjenstande, som de benytter eller som den syke har benyttet de nærmeste dage forut for sygdommens utbrud.

Fødevarer maa ikke opbevares i det rum, hvor den syke opholder sig.

§ 2. Indtil læge er kommet tilstede og har meddelt nærmere forskrifter, maa samkvem mellem det sted, hvor sygdommen er optraadt, og andre steder indskrænkes til det mindst mulige. Navnlig maa personer, der hører til samme husstand som den syke, ikke uten nødvendighet delta i møter eller sammenkomster av et større antal mennesker. Uvedkommende personer maa ikke tilstedes adgang til det rum hvor den syke opholder sig.

Sammenkomster i selskabelig eller andet øiemed, der ikke er uopsættelig, maa ikke avholdes i det smittede hus eller paa dets gaardsplads.

§ 3. Naar læge er kommet tilstede, kan han foreløbig 7 novbr. træffe de anordninger og forføininger med hensyn til avsondring av den syke og hans omgivelser og med hensyn til rensning av sykeværelset og de under sygdommen benyttede gjenstande, som sygdommens beskaffenhet paakræver og omstændighetene tillater.

Det maa overlates til lægens skjøn efter omstændighetene at meddele forskriftene i skriftlig form. De maa i hvert fald nøie efterkommes og er gjældende, indtil de tilbakekaldes av lægen selv eller ophæves av sundhetskommisjonen eller dens ordfører.

§ 4. Forsaavidt der leveres melk eller andre fødemidler til salg fra det sted, hvor sygdommen er optraadt, maa dette ophøre, indtil tilladelse er meddelt av den tilkaldte læge.

§ 5. Børn fra den husstand, hvor sygdommen er optraadt, maa ikke søke skole, forinden tilladelse er meddelt av den tilkaldte læge. Forsaavidt sygdommen optraeder i lærerens husstand, og han bor i samme hus, hvor skolen holdes, maa denne lukkes, indtil lægen har avgitt nærmere bestemmelse.

§ 6. Saasnart meddelelse om de indtrufne sygdomstilfælde og de i anledning av samme trufne forføininger er indløpet til sundhetskommisjonens ordfører, har denne at træffe de videre forføininger, som efter tilfældets beskaffenhet er fornødne.

§ 7. Overtrædelse av bestemmelserne i foranstaaende §§ eller av de med hjemmel av samme givne forskrifter straffes ifølge den almindelige borgerlige straffelov med bøter eller med fængsel indtil 3 maaneder.

Kongelig resolution

7 novbr.

av 7 november.

1. Efterstaaende utkast til bestemmelser angaaende sikkerhetsforanstaltninger vedkommende færdslen paa de Orkedalsbanen nærliggende veier approberes som gjældende indtil videre (koncessionens litr. C, post 5).
2. Departementet for de Offentlige Arbeider bemyndiges til at træffe bestemmelse om den største tillatte kjørehastighet paa Orkedalsbanen.

B. For de veifarendes vedkommende. *)

8. Naar toget nærmer sig, maa den kjørende holde sine hester godt an, saa at han har dem i sin magt.

*) Litr. A, som indeholder bestemmelser for jernbanens vedkommende, indtages ikke her.

7 novbr. Om hestene er urolige eller ængstelige av natur, maa den kjørende stanse og i fornødent fald stige av og holde hesten i tøilen.

Saavel ryttere som kjørere, driftekarer m. fl. maa, naar tog nærmer sig, være opmerkssomme paa sine dyr og avansere langsomt fremover eller stanse, indtil toget har passert.

9. Ved veikrydsninger, især ved planoverganger, maa, naar tog nærmer sig, vogner, ryttere, fotgjængere, drifter av kvæg eller lastedyr holde stille ved de i nærheten anbragte advarselstavler, indtil toget har passert.

10. At færdes paa de jernbanen nærliggende veier med løpske hester til de tider, tog ventes, er forbudt.

Utgiver: Fred. T. Salicath.